

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÉRKEZTETŐ IRODA	
ÜGYSZÁM	5
KEZDŐIRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /	
GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK:	2020 -07- 0 9
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM:	
UTÓIRATON:	

Az ügy száma: Gfv.VII.30.428/2019/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
Dr. Dzsula Marianna előadó bíró
Dr. Gáspár Mónika bíró

A felperes: Lombard Lízing Pénzügyi és Szolgáltató Zártkörűen Működő Részvénytársaság
(6722 Szeged, Tisza Lajos krt. 85-87.)

A felperes képviselője: c

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Madari Ügyvédi Iroda (1027 Budapest, Frankel Leó u. 5.,
ügyintéző: dr. Madari Tibor ügyvéd)

A per tárgya: lízingdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizgálni kért jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 72.Pf.632.207/2019/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:
Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.P.86.955/2018/17.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 132.500 (százharminckétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget és 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 423.900 (négy százhuszónéháromezer-kilencszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2007. szeptember 14-én lízingszerződést kötött az alperessel gépjármű megvásárlásának finanszírozására (a továbbiakban: egyedi lízingszerződés).
- [2] A lízingszerződés tartalmazta az első lízingdíj összegét (1.765.500 Ft), a havi rendszeres lízingdíjakat (84.131 Ft), a mértékadó devizanemet (CHF), a fizetendő összes lízingdíjat (7.822.932 Ft), valamint az alperes nyilatkozatát arról, hogy a kamatváltozás I. és a kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) általa választott elszámolási módja a lízingbeadó hirdeteménye szerinti gyakorisággal történő teljesítés.
- [3] Az alperes kijelentette a szerződés aláírásával, hogy az egyedi lízingszerződésben, valamint a

- szervződés elválaszthatatlan részét képező üzletszabályzatban (a továbbiakban: üzletszabályzat) foglaltakat megismerte, megértette, a szervződés aláírásával magára nézve kötelezőnek ismerte el.
- [4] A felperes szervződéskötéskor hatályos PLA/2006.07.01 számú üzletszabályzata I.1. alatt a lízingszervződés törvényi fogalmát, I.6. pont alatt a normál devizakonstrukciót, az I.7. pontban a fix deviza konstrukciót, I.10. pont alatt a lízingdíjat, az I.11. pont a)-b) alpontjában a kamatot, az I.12. pontban a mértékadó devizanemet, az I.17. pontban az árfolyam fogalmát, az I.18. pontban a mértékadó árfolyam, az I.19. pont alatt a rendkívüli árfolyamesemény fogalmát, az I.20. a)-d) pontokban a kamatváltozás fogalmát, míg a VIII. Fejezetben a deviza konstrukcióra vonatkozó külön rendelkezéseket tartalmazta. Az üzletszabályzat VI.4.-8. pontjai és a VII. 3. pont a) -j) alpontjai rendelkeztek a lízingbeadó azonnali hatályú felmondásának jogáról és annak jogkövetkezményéről.
- [5] Az alperes szervződéses fizetési kötelezettségeivel késedelembe esett, ezért a felperes 2013. augusztus 12-én, 2013. szeptember 14. napjára a lízingszervződést felmondta. A felperes tájékoztatása szerint a szervződés megszűnésének napján az alperesnek 2.103.838 Ft tőke, 22.131 Ft lejárt kamat, 1.331.757 Ft árfolyamváltozás II., 790.820 Ft árfolyamváltozás I., ezek kamata címén 136.436 Ft, ügyviteli költségként 105.192 Ft és szervződéskezelési díj címén 600 Ft tartozása áll fenn, amelyek megfizetésére és a lízingtárgy visszaadására szólította fel az alperest.
- [6] A felperes teljesítette a lízingszervződés tisztességtelen kikötései tekintetében a külön törvényen alapuló elszámolási kötelezettségét, az általa tisztességtelenül felszámított összeget 153.296 Ft-ban mutatta ki. Ennek figyelembevételével az alperes felmondáskori tartozása összegét 4.787.296 Ft-ban határozta meg.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

- [7] A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 198. §-ára, 201. §-ára, 318. § (1) bekezdésére és 523. §-ára alapítottan 5.261.056 Ft és járulékai megfizetésében kérte az alperes marasztalását.
- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, jogalapjában és összecszerúségében is vitatta azt, valamint érvénytelenségi kifogást terjesztett elő.

Az első- és a másodfokú határozat

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest perköltség megfizetésére. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperest 5.299.226 Ft és járulékai megfizetésére kötelezte.
- [10] A másodfokú bíróság – eltérően az elsőfokú bíróságtól – nem találta alaposnak az alperes érvénytelenségi kifogását. Kifejtette, hogy a felperesnek az egyedi lízingszervződésben és az üzletszabályzatában az árfolyamkockázatról adott tájékoztatása mindenben megfelelt az Európai Unió Bírósága döntéseiben megkövetelt feltételeknek, valamint a Kúria 6/2013. PJE határozatában foglaltaknak. A másodfokú bíróság megítélése szerint az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztónak a felperes által adott tájékoztatás alapján képesnek kellett lennie arra, hogy felismerje azt, hogy a nemzeti fizetőeszköz a lízingdíj nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, és értékelje egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire hátrányosan gyakorolt – esetlegesen – jelentős gazdasági következményeit. Rögzítette, hogy e körben nincs jelentősége annak, hogy az üzletszabályzat I.25. pontja (helyesen: I.20.pont) kamatváltozás keretében hivatkozik az árfolyamváltozásra, mivel ez az általános szervződési feltétel a b) pont alatt világossá teszi, hogy a kamatváltozás II. elnevezésű költségelem valójában az árfolyamváltozásra vonatkozik, és azt is, hogy az árfolyamváltozás kihat a teljes, alperest terhelő fizetési kötelezettségre, ily módon a tőkére is.

- [11] Ezeket a szempontokat mérlegelve a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az egyedi lízingszerződés és az üzletszabályzat árfolyamkockázati tájékoztatást tartalmazó feltétele nem tisztességtelen, az alperes érvelésével szemben az az általános erkölcsi normákat sem sérti, így a jóerkölcsbe sem ütközhet. Az egyedi lízingszerződés semmissége sem az rPtk. 200. § (2) bekezdése, sem az rPtk. 209/A. § (2) bekezdése alapján nem állapítható meg.
- [12] A másodfokú bíróság a felperes követelését összességében is megalapozottnak találta a felperes által csatolt részletes kimutatás alapján. Az ugyanis megítélése szerint tartalmazza az árfolyamváltozásból eredő költségeket, az alperes első teljesítésétől kezdve jogcímekre lebontva, táblázatosan formában, az alperest terhelő részletek fizetési kötelezettségének a mértékét, azok elszámolását külön is feltüntetve, amely alapján matematikailag is követhető az alperes tartozásának alakulása.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [14] Megsértett jogszabályhelyként az rPtk. 205. §-át, 205/B. §-át, 205/C. §-át, 207. § (1)-(2) bekezdését, 209. § (1) bekezdését, 209/A. § (2) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 1. §-át, 3. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében vitatta a másodfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy az egyedi lízingszerződés nem érvénytelen, a felperes ügyleti képviselőjeként eljáró járműkereskedő megfelelően tájékoztatta az árfolyamváltozás (árfolyamkockázat) mértékéről. Állította, hogy sem az egyedi lízingszerződésből, sem az üzletszabályzat rendelkezéseiből nem volt egyértelmű számára a kockázatvállalás tartalma. Az üzletszabályzat definíciókat tartalmazó rendelkezéseiből nem derül ki az átlagosan tájékozott fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázatnak nincs felső határa. Az Európai Unió Bíróságának gyakorlatára, valamint a magyar bírói gyakorlatra hivatkozással állította, hogy az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára a megkötött egyedi lízingszerződésben és az üzletszabályzatban adott tájékoztatóból az nem volt felismerhető, hogy az egyedi lízingszerződésnek van-e és milyen mértékű árfolyamkockázata, amely korlátozás nélkül kizárólag őt mint fogyasztót terheli, és hogy az árfolyam reá nézve kedvezőtlen változásának nincsen felső határa. Mivel a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az árfolyamkockázat alperesre terhelése, mértéke, tartalma tekintetében megadta számára a megfelelő tájékoztatást, ez a támadott rendelkezések érvénytelenségét, tisztességtelenégét eredményezi. Az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítélete, a Kúria elnöke által az ún. devizahiteles érvénytelenségi perek jogalkalmazási kérdéseinek vizsgálatára felállított konzultációs testület 2019. április 10-i ülésén elfogadott állásfoglalásai és a felülvizsgálati kérelméhez csatolt határozatok is alátámasztják ezt az álláspontját.
- [16] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság – eltérően az elsőfokú ítélet megállapításaitól – elfogadta a felperes keresete összességének bizonyítására csatolt – a fogyasztó (alperes) számára – számszakilag követhetetlen forgalmi kimutatást, amely az egyedi lízingszerződés érvénytelensége miatt egyébként sem vehető figyelembe a kereset összességét és a felperes által különböző jogcímeken érvényesített (kamat, kezelési díj, etc.) követelést alátámasztó bizonyítékként.
- [17] Az rPp. 1. §-ára és 221. § (1) bekezdésére hivatkozással állította, hogy a jogerős ítélet sérti az alperes tisztességes eljáráshoz való jogát, kétségeket vet fel a másodfokú bíróság pártatlansága tekintetében, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztották alá a másodfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy az árfolyamkockázat feltárása megfelelő volt a szerződéskötés során. Ezt a tényt csupán a felperes érvelése alapján fogadta el a másodfokú bíróság, ezért a jogerős ítélet megalapozatlan.

- [18] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a felülvizsgált ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [19] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 271. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a következők miatt jogszabálysértőnek találta.
- [20] Elsőként rögzíti a Kúria, hogy az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a felek között létrejött egyedi lízingszerződés részévé vált az üzletszabályzat az rPtk. 205/A. § (1)-(3) bekezdései alapján. Az rPtk. 205/B. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az üzletszabályzatot az alperes megismerte és elfogadta, az részévé vált a szerződő felek megállapodásának, ezért az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás vizsgálatához az üzletszabályzat releváns rendelkezéseit is vizsgálni és értelmezni kellett.
- [21] Ennek során azt is figyelembe kell venni, hogy az egyedi lízingszerződésre a megkötéskor hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján alkalmazni kell a Hpt. 203. § (1) – (2) bekezdését is (a 2/2014. PJE határozat III.1. pontja ugyanis a pénzügyi lízingszerződésre a Hpt. 203. § (6) – (7) bekezdésének az alkalmazását zárja ki). Az rPtk. 205. § (3) bekezdése alapján pedig a devizahitel nyújtására irányuló egyedi lízingszerződés esetén is terheli a feleket az általános együttműködési és tájékoztatási kötelezettség a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.
- [22] Az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság – az alperes részére a szerződéskötéshez kapcsolódóan szóban vagy írásban adott külön tájékoztatás hiányában – a felek közti egyedi lízingszerződés és a részévé vált üzletszabályzat releváns rendelkezéseinek tételes vizsgálatával elemezte az árfolyamkockázat mibenlétéről rendelkező tájékoztatás tartalmát: a havi fix devizakonstrukciót (egyedi lízingszerződés 4. pont, üzletszabályzat I.7.pont), törlesztőrészletet (egyedi lízingszerződés 3. pont), mértékadó devizanemet (I.12. pont), mértékadó árfolyamot (I.18.pont), rendkívüli árfolyameseményt (I.19.pont) kamatváltozás II.-t (árfolyamváltozás) [I.20.b) pont] szabályozó kikötéseket, azonban – annak figyelembe vétele mellett, hogy a felperes nem hivatkozott további, szóban vagy írásban adott tájékoztatásra –, eltérő következtetésre jutottak.
- [23] Az ügy érdemét tekintve a Kúria egyetértett az elsőfokú ítéletben kifejtett állásponttal abban, hogy az egyedi lízingszerződés árfolyamkockázat viselésére vonatkozó tartalma nem felelt meg a világos és érthető megfogalmazás követelményének. Az üzletszabályzat vonatkozó rendelkezéseinek az elsőfokú ítéletben rögzített értékeléséhez képest még a következőkre mutat rá:
- [24] Az árfolyamkockázat a kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből adódó, szükségképpen és automatikus következmény [6/2013. PJE határozat III/2. a) pontjához tartozó indokolás]. A lízingszerződés részét képező általános szerződési feltételeknek a lízingbevevő fizetési kötelezettségét, így az árfolyamkockázat viselését szabályozó kikötései adott esetben nem világos, nem érthető jellegük miatt, a kikötések tisztességtelenségén keresztül idézhetik elő a szerződés érvénytelenségét. Az általános szerződési feltételekben szereplő, az árfolyamkockázat mibenlétére, tartalmára, viselésére vonatkozó kikötés akkor világos és érthető, ha az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára felismerhető, hogy a számára kedvezőtlen árfolyamváltozás korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának felső határa nincs [2/2014. PJE határozat III/1. pontjához tartozó indokolás]. A világos és érthető megfogalmazás, illetve az átláthatóság elvéből következően – amelyet az Európai Unió Bírósága többek között a C-26/13. számú és az 51/17. számú ügyben hozott ítéletében is értelmezett – a vizsgált szerződéses feltétel tekintetében a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni a szerződéskötéskor, hogy megfelelően fel tudja mérni az általa vállalt kötelezettségeket, árfolyamkockázat esetén

azt, hogy a jövedelme szerinti pénznem leértékelődésével annak hatása a fizetési kötelezettségére korlátlan.

- [25] Nem fogadható el a pénzügyi intézményt terhelő tájékoztatási kötelezettség teljesítéseként, ha a fogyasztó több, külön okiratban szereplő szerződési feltétel együttes értelmezése, vagy több rendelkezés egybevetése alapján csak kikövetkeztetni tudja az árfolyamkockázat mibenlétét, fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását. Amennyiben a szerződési feltételek összetett, nem áttekinthető szerkezeti kialakítása miatt az árfolyamkockázattal kapcsolatos összefüggéseket – az eltérő helyen lévő kikötések felkutatásával és értelmezésével – magának a fogyasztónak kell megkísérelnie, azonosítani és felismerni, az általános szerződési feltételek érintett kikötései nem tekinthetők világosnak és egyértelműnek.
- [26] A felperes és az alperes deviza alapú lízingszerződést kötöttek egymással. Az egyedi lízingszerződés utal a kirovó és a lerovó pénznem eltérésére, mértékadó devizanemként ugyanis a svájci frankot (CHF) jelöli meg, a lízingdíjtarozás, a fizetendő lízingdíj részletek összegét pedig forintban adja meg. Az árfolyamváltozás lehetséges elszámolási módozatai közül az alperes a szerződésben foglaltak szerint a fix törlesztőrészekkel rendelkező deviza alapú finanszírozást (normál deviza konstrukció) választotta. Ezzel kapcsolatban az egyedi lízingszerződésben a következő tájékoztatás szerepel: „A kamatváltozás I.-t és a kamatváltozás II.-t (árfolyamváltozás) a lízingbevevő a Lízingbeadó Hirdetménye szerinti gyakorisággal köteles megfizetni”. Az üzletszabályzat 1.7. pontja tér ki arra, hogy a fizetendő kamatváltozás I. és kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) elszámolása a futamidő végén történik, amennyiben a futamidő alatt nem következik be a rendkívüli kamat/és vagy árfolyam esemény.
- [27] A mértékadó árfolyamot az üzletszabályzat I.18. pontja rögzíti. Rendkívüli árfolyameseménynek az üzletszabályzat I.19. pontja értelmében az minősül, ha az árfolyam szélsőséges mértékben (25%-ot meghaladóan) növekszik a mértékadó árfolyamhoz képest, vagy egyéb, a Magyar Nemzeti Bank mint jegybank által foganatosított rendkívüli intézkedésre (például: intervenciós sáv eltolása, egyéb pénzügyi szabályok megváltozása) kerül sor, amely a forint árfolyamát a jövőben szélsőségesen befolyásolja. A kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) az üzletszabályzat I.20.b. pontja szerint a mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam változásának függvényében az alábbi képlet szerint meghatározott kamatkülönbséget: $\text{kamatváltozás II.} = \text{fizetési kötelezettség} \times (\text{fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam} / \text{mértékadó árfolyam} - 1)$. Az esedékessé vált lízingdíjakra jutó kamatváltozás II.-t a lízingbeadó az üzletszabályzat II.4. pontja értelmében utólag - a hirdetményben közzétett gyakorisággal - terheli ki, amennyiben a még ki nem terhelt valamennyi kamatváltozás II. összege legalább a hirdetményben meghatározott mértéket eléri. A szerződés megszűnésekor a lízingbeadó a ki nem terhelt valamennyi kamatváltozás II.-t kiterheli, illetve jóváírja.
- [28] A Havi Fix konstrukcióval kapcsolatban az üzletszabályzat VIII. pontjában speciális rendelkezések is szerepelnek. A VIII.1. pont kimondja, hogy a lízingszerződés futamideje a felek minden egyéb külön jognyilatkozata nélkül meghosszabbodik a kamatváltozás I. és kamatváltozás II. megfizetésére rendelkezésre álló fizetési határidő időpontjáig. Az esedékessé vált lízingdíjakra jutó kamatváltozás II. a VIII.3. pont szerint a lízingbeadót a lízingdíjak fizetési esedékességének napjával illeti meg azzal, hogy a kamatváltozás II. teljes összegét a lízingbeadó az utolsó lízingdíj esedékessége napjára (elszámolás időpontja) számítja ki (VIII.3.a. pont), a lízingbeadó jogosult a lízingbevevőt terhelő felszámított kamatváltozás II.-re - attól az időponttól kezdve, hogy az a lízingbeadót megilleti, az elszámolás időpontjáig terjedő időszakra - a kalkulációs kamatlábnak megfelelő mértékű kamatot felszámítani azzal, hogy köteles a lízingbeadót terhelő felszámított kamatváltozás II. összegével annak felszámításakor a lízingbevevő felé fennálló kamatváltozás II. követelését csökkenteni (VIII.3.b. pont), a kamatváltozás II.-t a lízingbevevő havi részletekben fizeti meg

oly módon, hogy a fizetendő részletek nem haladják meg a mértékadó lízingdíj összegét, az első részlet esedékessége pedig az utolsó lízingdíj esedékességét követő 30. nap (VIII.3.c. pont), a lízingbevevő jogosult a még nem ki nem fizetett részleteket egyoldalúan megváltoztatni, amennyiben a kalkulációs kamatláb változik (VIII.3.d. pont), a felszámított kamatváltozás II.-vel kapcsolatos elszámolás időpontjában a lízingbeadót terhelő kamatváltozás II.-t pedig a lízingbeadó az elszámolás időpontját követő 10. munkanapon belül megfizeti a lízingbevevő részére (VIII.3.e. pont). Végül az üzletszabályzat VIII.4. pontja azt is kimondja, hogy rendkívüli árfolyamesemény bekövetkezése esetén a lízingbeadó jogosult az esedékessé vált lízingdíjakra jutó kamatváltozás II.-t a rendkívüli árfolyamesemény bekövetkeztét követően a lízingszerződés futamidejének lejártát megelőzően kiterhelni.

- [29] Az egyedi lízingszerződés és annak részét képező üzletszabályzat fenti rendelkezései alapján helytállóan foglalt állást abban az elsőfokú bíróság, hogy külön kifejezett magyarázatot, tájékoztatást a perbeli üzletszabályzat az árfolyamkockázat mibenlétére, annak a fogyasztó (alperes) fizetési kötelezettségére gyakorolt hatására vonatkozóan nem tartalmaz. Nem tekinthető ilyen kifejezett magyarázatnak az üzletszabályzat I.20.b. pontja sem, ez a pont ugyanis csak egy a fogyasztó számára sem az összetevőit, sem a végeredményét tekintve nem számszerűsíthető, nem értelmezhető matematikai képletet rögzít, az árfolyamkockázat lényegének, gazdasági következményeinek szöveges magyarázatát nem adja, a VIII. fejezetben foglaltakkal összevetve sem értelmezhető a fogyasztó számára.
- [30] Az üzletszabályzat ismertetett kikötései alapján azt az alperes valóban számításba vehette, hogy a perbeli lízingszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, azonban annak konkrét lényegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, továbbá azt, hogy kockázatviselésének nincs felső határa, az üzletszabályzat több, különböző helyen, nem áttekinthető szerkezetben szereplő, számos esetben egyébként is homályos megfogalmazású szerződési feltételének együttes értelmezése és egybevetése alapján legfeljebb csak kikövetkeztetni tudta. Ráadásul az egyedi lízingszerződés 4. pontja és az üzletszabályzat is az árfolyamváltozás I és II. vonatkozásában további utaló rendelkezést tartalmaz a felperes Hirdetményében közzétett adataira. Az általános szerződési feltételek ilyen szabályozási megoldása viszont nem felel meg az átláthatóság ismertetett követelményének, nem tekinthető világosnak és érthetőnek.
- [31] A Kúria fenti jogértelmezése megfelel a közzétett bírói gyakorlatnak (BH2020.115.) és nem tér el a felperes által hivatkozott, a Kúria elnöke által az ún. devizahiteles érvénytelenségi perek jogalkalmazási kérdéseinek vizsgálatára felállított Konzultációs Testület által 2019. április 10-én közzétett állásfoglalásától sem.
- [32] A felperes tényállítása (érvényes lízingszerződés felmondása) alapján érvényesített jogként [rPp. 121. § (1) bekezdés c) és e) pont]) megjelölt keresete az egyedi lízingszerződés érvénytelensége miatt nem alapos, az rPtk. 237. §-a alapján érvényesíthető igények előterjesztésére való felhívás pedig – ilyen tartalmú perrendi rendelkezés hiányában – szükségtelen volt ebben a perben, ezért helytállóan utasította el a keresetet az elsőfokú bíróság. A kereset összecszerúsége a jelen ügyben érdemben nem volt vizsgálható.
- [33] A Kúria megjegyzi, hogy az alperes által megjelölt eljárási szabálysértésekre (rPp. 1. §, 221.§) hivatkozás tartalma szerint valójában az egyedi lízingszerződés és az üzletszabályzat rendelkezéseinek az alperes által megjelölt anyagi jogi jogszabályokat sértő értelmezését kifogásolta, így azt a Kúria az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás körében vizsgálta és vette figyelembe.
- [34] A kifejtettek értelmében a Kúria az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Záró rész

- [35] Az alperes felülvizsgálati kérelme megalapozott volt, ezért a felperes az rPp. 270. § (1)

bekezdésének megfelelően alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése folytán köteles megfizetni az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, valamint a felülvizsgálati eljárási költségét. A Kúria az alperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjának összegét az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) és (5) bekezdése alapján, míg a felülvizsgálati eljárásban megállapított ügyvédi munkadíja összegét az alperes felülvizsgálati kérelme szerint határozta meg az Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az alperes jogi képviselője nem tartozik az áfa-körbe, ezért a Kúria mellőzte az Ükr. 4/A. §-ának az alkalmazását.

- [36] A felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése miatt a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a saját (a fellebbezési illetékből és a jogi képviselője munkadíjából álló) perköltségét maga köteles viselni.
- [37] Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 18. § és 20. §-a alapján jelen ügyre alkalmazandó, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján köteles az állami adóhatóság külön felhívására megfizetni.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 21.) Korm. rendelet 29. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, mivel a felek közösen nem kérték tárgyalás tartását.

Budapest, 2020. június 30.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó, bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

